

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρουνται ἔγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βέλιπεργκ καὶ «Ἐστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστολῆς δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγεῖλα ἀφορώσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διευθύνουσιν ὀφειλοῦσι ν' ἀποστείλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτόπισιν νέας ταχυίας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΛΗΡΟΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

11 Ὀδὸς Μουσῶν 11

Ἀπέναντι Νέας Ἐφημερίδος

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτή μόνον ἐντὸς οκτῶ ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Ἰαπωνίας (μετ' εἰκόνας). — Καθημεριναὶ ἐντυπώσεις. — Ἡ κ. Chant καὶ αἱ Ἀγγλίδες νοσοκόμοι. Αἱ ἰδικαὶ μας νοσοκόμοι. — Ἐκδίκη τῆς Ἀραβικῆς φιλολογίας (ὑπὸ Μαρίας Κ. Φιλιππίδου). — Πῶς θμιλοῦν τὰ ἔντομα (κατὰ τὸν Michelet (ὑπὸ κ. Μαρίας Μαριάνθης Ἡλιοπούλου). — Ὑγιεινὴ τῆς ἰνοίξεως (ὑπὸ κ. Μαρίας Μονὲν Ἰατροῦ). — Ἐγκαινία νοσοκομείου Ἐνώσεως Ἑλληνίδων. — Ποικίλα. — Γυναικεῖος κόσμος — Ὑφαντικὴ - Βιβιοποιήσεις - Ἐπιφυλλίς.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΣ

Τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ὀνομασθῆ Ἑλληνικόν, δὲν συντεράττει μόνον τοὺς πολιτικοὺς ἐν Εὐρώπῃ κύκλους, ἀλλὰ συγκλονίζει ἐνταυτῷ ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς ὕψηλιου. Εἶναι δὲ ἔσως μοναδικὴ ἢ περίστασις αὕτη εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος καθ' ἣν ὅλου τοῦ κόσμου οἱ λαοί, ἀδελφωμένοι δίστανται καὶ πρὸς τὰ αἰσθητά καὶ πρὸς τὰς πολιτικὰς σκέψεις τῶν προΐσταμένων ἀρχόντων των.

Εἰς τὴν γενικὴν ταύτην τῶν λαῶν ἐξέγερσιν μέγα, ἐνεργότατον μέρος διαδραματίζουσι αἱ γυναῖκες. Ἴσως μάλιστα αὗται νὰ συνετέλεσαν κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν ὀμόθυμον ταύτην τῶν λαῶν ἐξέγερσιν, ἐξασκοῦσαι ἐπὶ τῶν συγγῶν καὶ υἱῶν των τὴν ἐπιρροήν, ἣν ἀδυνατοῦν νὰ ἐξασκήσουν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς.

Μέχρι τοῦδε ὁ γυναικεῖος φιλελληνισμὸς περιωρίζετο μόνον εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς γυναῖκας. Ἀπὸ τινῶν ὅμως ἡμέρῶν ἤρχισε νὰ ἐκτείνεται καὶ πέραν τῶν εὐρωπαϊκῶν ὀρίων καὶ θαλασσῶν. Μακρὰν, ἐκεῖ, εἰς ἀπώτατον τοῦ κόσμου σημεῖον, ὑπάρχει ἐν μέγα κράτος, εἰς λαὸν Ἀσιανόν, ὁ Ἰαπωνικός, ὁ ὁποῖος ἐγκλείει

μέσα του πολλὴν ζωὴν καὶ πολλὴν πρόοδον. Καὶ ἡ φύσις καὶ οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὁ βίος καὶ αἱ ἔξεις τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, εἶναι ὅλως διάφοροι τῶν ἰδικῶν μας.

Τοῦτο δὲν τοὺς ἐμποδίζει νὰ ἔχουν καρδίαν, νὰ δύναται νὰ βλέπουν μακρὰν, πολὺ μακρὰν πρὸς τὸν ὀρίζοντά μας, ὡς πρὸς πατρίδα τοῦ κλοῦ καὶ τοῦ ιδεώδους, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτοὶ λατρεύουσι, ὡς ἄνθρωποι φύσει καλλιτέχναι, φύσει λατρευταὶ τοῦ καλοῦ, ἔστω καὶ κατὰ τὰς ἰδικὰς των περὶ αὐτοῦ ἀρχὰς καὶ θεωρίας.

Αἱ λεπτομερεῖς, αἱ μικροσκοπικαὶ γυναικες τῆς χώρας αὐτῆς τῶν θαυμασιῶν χουσανθέμων ἤρχισαν ἀπὸ τινος νὰ ἐξευρωπαϊζονται, ἀκολουθοῦσαι τὸ παράδειγμα τῆς Αὐτοκρατεῖρας των, ἣτις προσπαθεῖ νὰ ἀπαγάγῃ εἰς τὴν Ἰαπωνικὴν Αὐλὴν ὅλας τὰς ἐνδυμασίας καὶ τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῶν εὐρωπαϊκῶν Αὐλῶν.

Ἡδὴ παρακολουθοῦσα αὕτη τὴν ἐν Εὐρώπῃ διεξαγομένην ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ γυναικεῖαν κίνησιν ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ μέγα ὑπὲρ ἡμῶν ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον οὐσιαστικώτερον ἐξεδήλωσε διὰ τῆς κατασκευῆς ὠραίας ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ἐνδυμασίας, ἣν ἔφερε κατ' αὐτὰς εἰς μεγάλῃν τινὰ ὑποδοχὴν τῆς Ἰαπωνικῆς Αὐλῆς.

Λέγεται ὅτι ἡ Αὐτῆς Ἰαπωνικῆς Μεγαλειότης ἐξεφράσθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐνδύματος, τὸ ὁποῖον εὐρίσκει πολὺ γραφικώτερον καὶ ἀναπαυτικώτερον τῶν εὐρωπαϊκῶν φορεμάτων, ἕτινα πρὸ μικροῦ μόλις χρόνου εἰσήγαγεν εἰς τὴν Αὐλὴν τῆς.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΣ

Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης παρακολουθεῖ μετὰ μεγάλου ἐν διαφέροντος τὰ καθ' ἡμᾶς, ἐμπνεομένη ἰδίᾳ εἰς τὰ φιλελληνικά της αἰσθήματα παρὰ τῆς σοφῆς ὑπηρεσίας καὶ συμπολιτικῆς της κ. Οὐμὲ Τσουντα, ἡ ὁποία ἔχει ἐγκύψει εἰς μελέτας τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας καὶ εἶναι φανατικωτάτη φιλελληνίς.

Εἰς τὴν εἰκόνα μας ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Ἰαπωνίας φέρει Ἰαπωνικὸν ἔνδυμα.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Καλὴ μου φίλη,

Νέαι πάλιν συγκινήσεις ! Νέαι πάλιν ἀντιλήψεις καὶ συναιθήματα, δικαιολογῶνται τὰς ἰδέας καὶ πεποιθήσεις μου περὶ τοῦ μεγαλείου τῆς ψυχῆς τῆς γυναικός, περὶ τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ της, ὅστις χαρακτηρίζει τὰς μεγάλας ἀποφάσεις τοῦ φύλου μας· νέαι καὶ πάλιν ἐνδείξεις πιστοποιοῦσι τὸν ὅτι σοὶ ἔδωκα ἄλλοτε χαρακτηρισμὸν περὶ τῶν γυναικῶν τῆς Ἀγγλοσαξωνικῆς φυλῆς, αἵτινες ὡς ἐκ τῆς φιλελευθέρου ἀνατροφῆς των καὶ τῶν ὑγιῶν ἀργῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται αὕτη, ἀποβάνουν αἱ εὐεργετικώτεροι τοῦ κόσμου γυναικες.

Ἐνθυμεῖται τὸν ἐνθουσιασμὸν μου μετὰ τὴν ἐξ Ἀμερικῆς ἐπιστροφήν μου ; Ἐνθυμεῖται τί σοὶ ἔλεγον τότε περὶ τῶν ὑπερόχων γυναικῶν, ἃς ἐγνώρισα ἐκεῖ καὶ περὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ὃν διηγείρετο τὸ ὄνομά μου ὡς Ἑλληνίδος ; Ἡ πρὸς τὴν Ἑλλάδα λατρεία, ἡ τὸσον ἐνθουσιωδῶς ἐπιδειχθεῖσά μοι τότε, ἐκδηλοῦται σήμερον διὰ τῶν πραγμάτων μεγάλη καὶ πραγματική, ἡ συμπάθεια δὲ καὶ ἡ στοργή, μεθ' ἧς τότε με περιέβαλλον ὅλαι αἱ ἐκεῖ γυναῖκες, μοὶ ἀποδεικνύεται σήμερον ἐν σραγεστάτη καὶ ἀδιαφιλονεικτος.

Μία μόνη ἐπιστολή μου ἐξ ὀλίγων, ἐξ ἐλαχίστων γραμμῶν ἤρκεσεν, ὅπως ἠλεκτρίσῃ δύο ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων Ἀγγλίδων κυριῶν, ἃς εἶχον γνωρίσει εἰς Σικάγον. Αὗται εἰργάσθησαν ἑλληνικώτερον καὶ ἀπὸ πολλὰς ἀκόμη Ἑλληνίδας, ἵνα συνδράνουν τὸ πατριωτικὸν ἔργον μας.

Γνωρίζεις βεβχίως σὺ, ἐκ φήμης τοῦλάχιστον, τὸ ὄνομα τῆς λαίδης Somerset, τῆς μεγάλης αὐτῆς κυρίας ἐκ Λονδίνου, τοῦ ἀρχαίου αὐτοῦ εὐγενοῦς ὀνόματος, τοῦ ὁποίου οἱ τίτλοι ἐπισφραγίζονται ὑπὸ μεγάλων καὶ εὐγενῶν πράξεων. Θὰ ἐνθυμῆσαι ἴσως ἀκόμη καὶ τὴν πρωτότυπον καὶ παράδοξον ἀφήγησιν, ἣν μεταξὺ ἄλλων σοὶ εἶχον κάμει περὶ τῆς κ. Chant, τῆς πρώτης Ἀγγλίδος πρεσβυτέρου, ἧτις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κηρύττῃ ἀπ' ἐκκλησίας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Ἐγὼ ὁμολογῶ ὅτι σχεδὸν εἶχον λησμονήσει καὶ τὴν μίαν καὶ τὴν ἄλλην, διότι πλὴν τῶν ἐπισκεπτριῶν, τὰ ὁποῖα ἀνὰ πᾶν νέον ἔτος ἔκτοτε ἀνταλλάττω μεθ' ὄλων τῶν κυριῶν, ἃς ἐγνώρισα ἐκεῖ, μοὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ τηρήσω μετ' αὐτῶν ἀλληλογραφίαν· τόσαι πολλαὶ ἦσαν καὶ τόσον ὀλίγον καιρὸν ἐγὼ διαθέτω.

Μόνον ἀπ' ἧς στιγμῆς ἤρχισα νὰ ἐνεργῶ ὑπὲρ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ προγράμματος τοῦ Ἐθνικοῦ Τμήματος τῆς Ἐνώσεώς μας ἀπέστειλα καὶ πρὸς τὰς κυρίας ταύτας ὀλίγας

λέξεις· μου μετ' ἐκκλήσεως, ἐπικαλουμένη τὴν συνδρομὴν των.

Εἰσεύρεις, φίλη μου, ποῖα ὑπῆρξεν ἡ ἀπάντησις εἰς τὰς ὀλίγας ἐκεῖνας λέξεις μου ; Ὑποθέσεις ἴσως μακρὰ ἐπιστολή, πλήρης συγκινητικῶν ὁρατικῶν φράσεων καὶ ἐκδηλώσεων συμπαιθείας, ὡς θὰ ἐκάμναμεν ἴσως ἡμεῖς εἰς παρομοίαν περίστασιν.

Αἶ ! λοιπὸν τίποτε ἐξ ὄλων αὐτῶν. Δύο τηλεγραφήματα ὀλιγόλογα, δι' ὧν ἠρωτώμην, ἐὰν εἴχαμεν ἀνάγκην νοσοκόμων καὶ ἐν τρίτον, δι' οὗ μοὶ ἀνηγγέλλετο ἡ ἰδίαις αὐτῶν δαπάναις ἕμετος ἀναχώρησις ἐκ Λονδίνου διὰ τὰς Ἀθήνας ἐπταὶ ἐξ αὐτῶν.

Ἡ κ. Chant καὶ αἱ νοσοκόμοι της.

Τὸ παῖγμα ἕως ἐδῶ δὲν ἔχει ἴσως ἀκόμη τίποτε τὸ καταπληκτικόν. Ἐάναι νοσοκόμοι, προσφέρουσαι τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, συμπληροῦν τὸ ἔργον τῶν ξένων ἐθελοντῶν ἀνδρῶν, οἱ ὅποιοι προσφέρονται νὰ χύσουν τὸ αἷμά των ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, τῆς ὁποίας πατρίς εἶναι ὅλος ὁ κόσμος καὶ σκαπανεῖς ὅλαι αἱ ἐν αὐτῷ πάλλουσαι μεγάλα καὶ εὐγενεῖς καρδίαι.

Ὅ,τι με ἐξέπληξεν· ὅ,τι ἐκίνησε τὸν θαυμασμὸν μου ὅ,τι με τηρεῖ εἰσέτι ἐν ἀληθείᾳ ἐκστάσει εἶναι ἡ αὐταπαρνήσις τῆς κ. Chant, ἡ ὁποία δὲν ἐδίστασε νὰ ἀρήσῃ καὶ τέκνα καὶ σύζυγον καὶ κοινωνικὰς ὑποχρεώσεις, ἵνα αὐτοπροσώπως ὀδηγήσῃ ἐδῶ τὰς νοσοκόμους καὶ κατόπιν μεταβῇ εἰς Κρήτην, ὅπως μελετήσῃ τὰς ἐκεῖ ἀνάγκας τῶν ἀγωνιζομένων καὶ παράσχῃ τὴν συνδρομὴν της εἰς τὰ περιπλανώμενα ἀνὰ τὰ βουνὰ τῆς Κρήτης ἀτυχῆ γυναικόπαιδα.

Θὰ ἦτο βεβχίως πολὺ ἐπίκαιρος ἡ στιγμή νὰ σοὶ δώσω τὴν εἰκόνα τῆς θαυμασίας ταύτης γυναικός. Δυστυχῶς δὲν εἶχε μαζὴ της τοιαύτην, καὶ διὰ τοῦτο περιορίζομαι σήμερον εἰς τὸν δι' ὀλίγων λέξεων ἀκριβῆ χαρακτηρισμὸν αὐτῆς.

Ἡ κ. Chant δὲν εἶναι πλέον οὔτε νέα, οὔτε ὠραία. Καὶ ὅμως ἡ πρώτη ἐντύπωσις, ἣν προξενεῖ, τὰ αἰσθήματα ἄτινα ἡ παρουσία της ἐμπνέει, τὴν θέτουν ὑπεράνω πάσης νέας καὶ ὠραίας γυναικός. Εἰς τὸ προσωπὸν της ἀκτινοβολεῖ ἡ λάμψις ψυχῆς μεγάλης, ψυχῆς γενναίας, ἐτοίμης νὰ ὑποβληθῇ εἰς πᾶσαν θυσίαν χάριν τοῦ καθήκοντος, χάριν τῆς ἐπιτελέσεως τοῦ καλοῦ.

Τὸ βλέμμα της ἀκτινοβολεῖ ἄλλου κόσμου, ἄλλων σφαιρῶν εὐτυχίαν. Νομίζω ὅτι τὰς ἀνθρωπίνους ματαιότητας, τὰ ἀνθρώπινα μικρομεγαλεῖα οὔτε κἂν ἔχει καιρὸν νὰ ἀντιληφθῇ καὶ προσέξῃ. Δι' αὐτὴν μία μόνη τάξις ἀνθρώπων ἀξία προσοχῆς ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον. Οἱ τῶν πρακτόρων τὸ κλῆρον, οἱ τῶν ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας. Αὐτοὶ εἶναι οἱ μόνοι τίτλοι, τοὺς ὁποίους ἀναγνωρίζει καὶ ἐκτιμᾷ. Ὑπεράνω αὐτῶν ὑπάρχουν μόνον ἐπίσημοι ἀσημότητες, ὡς λέγει, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ χάνῃ τις τὸν καιρὸν του.

Μεγάλως ἐν Λονδίῳ κοινωνικῆς θέσεως, σύζυγος ἐνὲς τῶν διχρεπεστέρων ἰατρῶν τῆς Ἀγγλικῆς μεγαλοπόλεως, ζῆ μετὰ τῶν νοσοκόμων της ὡς μήτηρ μετὰ τῶν τέκνων της. Τὴν ὀνομάζουν μητέρα, ἂν καὶ δὲν εἶναι οὔτε πεντηκοντοῦτις. Τὰς ὀνομάζει θυγατέρας, διασκελίζουσα τὰ κοινωνικὰ στρώματα, ἄτινα τὴν χωρίζουν ἀπὸ τινος ἐξ αὐτῶν.

Μὴν ὑποθέσης με τὴν τελευταίαν αὐτὴν φράσιν μου, ὅτι αἱ νοσοκόμοι, αἵτινες τὴν παρακολουθοῦν εἰς τὴν γυναικὴ τοῦ ὄχλου. Κάθε ἄλλο. Νεάνιδες καλῶν ἐπίσης οἰκογενειῶν, με μόφωσιν ἀρίστην, με τρόπους ἀβρούς, με κατὰ τὸ πολὺ ἀξιοπρεπεῖς καὶ ἐπιβάλλον καὶ εἰς τὴν στάσιν των καὶ εἰς τὸ βᾶδισμα των. Νέαι ἀπὸ εἴκοσιν ἕως τριάντα ἐτῶν, μᾶλλον, εὐερεῖς, με ὠραίας κινήσεις, με κατὰ τὸ αἰθέριον τὸ ἰδανικόν· ὁμιλοῦν χαμηλοφώνως, βαδίζουσι ἐλαφρὰ, ἤσυχα, διολισθαίνουσαι μᾶλλον ἢ κινούμεναι, τόσον συνειθισαν εἰς τὸ ἤσυχον καὶ εἰρηνικὸν ἔργον των, τοῦ νὰ ἀνακουφίζουσι ὅχι μόνον τοὺς πόνους τοῦ σώματος, ἀλλὰ νὰ ἀναπαύουν καὶ τῶν νεύρων τὴν καταπόνησιν τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου.

Τὸ ἔνδυμά των εἶναι γραφικὸν καὶ ὠραῖον. Τόσον ὠραῖον, ὅστε καὶ τὰς ἀσχήμους ἐξ αὐτῶν νὰ ἀναδεικνύῃ πολὺ συμπαθητικὰς. Τὸ φόρεμά των, κυανοῦ σκοτεινοῦ χρώματος με περὶ τὰς ἐξ ἐρυθροῦ μεταξωτοῦ, με περιόριον εὐρύχωρον, πτυχωτόν, με κολαρέτα καὶ περιχέριον λευκά, με ἐπὶ μία χαριέστατα, ὑπενδυμένα με ἐρυθρὸν μεταξωτόν ὑπένδυμα, με καλύμματα τῆς κεφαλῆς ἐκ κυανῶν ταινιῶν μετὰ παρυφῶν ἐρυθρῶν, ὑποδεόμενα δ' εἰς τὸν λαιμὸν διὰ ταινιῶν ἐκ λευκῆς βατίστης, ἀπετέλει ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ ὠραιότητην, σεμνὴν καὶ ἐξόχως γραφικὴν ἀμφίεσιν.

Καὶ ἔμειναν, φίλη μου, ἐκπληκτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι πρὸ τοῦ ἐπιχρίτου συμπλέγματος τῶν νέων αὐτῶν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι με τὴν ἄλυσιν τῶν χειρουργικῶν ἐργαλείων των ἀνηρητημένην ἀπὸ τὴν μέσην, με τὰς ὁμοιομόρφου· ὡς στρατιωτῶν στολάς των, ἀντιπροσωπεύουν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ τὴν εἰρηνικὴν καὶ παρήγορον λεγεῶνα τοῦ φύλου μας, ἡ ὁποία θὰ ἀντικαθιστᾷ πλησίον τῶν τραυματικῶν μας τὰς μητέρας καὶ τὰς ἀδελφάς, ἀπὸ τὰς ὁποίας τοὺς ἐχώρισεν ἡ σκληρὰ ἀνάγκη τοῦ πολέμου.

Νομίζω, ὅτι βλέπω τὰς γυναικὰς αὐτὰς περιφερομένης ἐν τῷ τῶν κοιτῶνων τῶν πληγωμένων, με τὸ ἐλαφρὸν, τὸ ἀερῶδες των βᾶδισμα, ὡς ἀκτῖνας ἡλίου, διασχίζουσας τὰ νέφη ψυχρᾶς καὶ παγετώδους τοῦ χειμῶνος ἡμέρας καὶ σκορπιζουσας ὀλίγην ζωὴν καὶ παρηγορίαν εἰς τὸν κόσμον.

Αἱ ἰδικαί μας νοσοκόμοι

Εἶναι εὐτύχημα ἀληθῶς ὅτι κατωρθώσαμεν τέλος πάντων καὶ ἡμεῖς νὰ ἔχωμεν προπαρασκευάσει νοσοκόμους, αἱ ὁποῖαι, ἂν δὲν ἔχουν τὴν πείραν, ἔχουν ὅμως τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν αὐταπαρνήσιν, ἧτις εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἐπιβάλλεται μόνον εἰς τὰς Ἑλληνίδας, καὶ ἧτις ἐν δεδομένην στιγμῇ δυνατόν νὰ τὰς ἀναείξῃ ἐφ' ἰλλοῦς, ἐὰν μὴ ὑπεροχωτέρως τῶν ξένων.

Θὰ ἦτο αἶσχος, θὰ ἦτο ἐξευτελισμὸς ἀληθῆς διὰ τὰς γυναῖκάς μας, ταπεινώσις δὲ διὰ τὰς μητέρας, τὰς ἀδελφάς καὶ τὰς συζύγους τῶν ἀγωνιζομένων, ἐὰν γυναικες μόνον ξένου λαοῦ καὶ ξένης φυλῆς ἀνελάμβανον τὸ μέγα καὶ γενναῖον ἔργον τῶν νοσοκόμων εἰς τὸν ἐπικείμενον πόλεμον.

Θὰ ἐπιθυμῆς δὲ βεβχίως νὰ ἐξεύρης καὶ τῶν ἰδικῶν μας τὸ ἔνδυμα. Μὴ περιμείνης τὸν πλοῦτον καὶ τὴν κομψότητα τῆς ἐνδυμασίας τῶν Ἀγγλίδων νοσοκόμων. Ἡμεῖς ἐδῶ, πνιγόμεναι ἀπὸ τὰς προλήψεις, πιεζόμεναι ἀπὸ τὰς παραδόσεις δουλικοῦ παρελθόντος, δὲν εἴχομεν βεβχίως ἐλευθερίαν ἐνεργείας, ἀλλ' οὔτε ἠδυνάμεθα νὰ ἐκλέξωμεν ἔνδυμα, τὸ ὁποῖον νὰ ἀναδεικνύῃ καὶ ἐξάγῃ τὴν κομψότητα καὶ τὸ κάλλος τῆς γυναικός. Ἡμεῖς ἐδῶ, διὰ νὰ καταστήσωμεν τὴν γυναικὰ νοσοκόμον καὶ ἀνεκτὴν, ἐχρειάσθη νὰ παρουσιάσωμεν αὐτὴν ὑπὸ τὸν τύπον σχεδὸν τῆς κλογογίαις, ἵνα ἀποφύγωμεν τὰς πολλὰς ἐπικρίσεις καὶ τὰ σχόλια ἐκείνων, οἱ ὅποιοι πρὸ πάσης νέας ἰδέας, ἔστω καὶ ὠραίας, ἔστω καὶ εὐεργετικῆς, ἀναλύονται εἰς μομφὰς καὶ ἐπικρίσεις, ζητοῦντες ὡς οἱ σκώληκες νὰ κηλιδώσουν καὶ ρυπάνουν με τὰ στίγματα, τὰ ὁποῖα ἀφίνει ἡ πανταχόθεν διάβασίς των, τὰ ὠραιότερα καὶ ἀρωματικώτερα ἄνθη τῆς δημιουργίας.

Λοιπὸν τὸ ἔνδυμα τῶν ἰδικῶν μας εἶναι φαιὸν, με τὸ ἔμβλημα τοῦ Ἁγίου Σταυροῦ ἐπὶ τοῦ βραχίονος με ἐπανωφύριον ποδῆρες, με μικρὸν λευκὸν πῖλον ἐν εἴδει διαδήματος καὶ φαιὸν ἐκ γάζης καλύπτραν. Σεμνόν, ταπεινόν, ἀπέριττον, γεροντικὸν σχεδὸν, ἐπιβάλλει τὸν σεβασμὸν. Ἡ ὑπὸ τὸ ἔνδυμα τοῦτο γυνὴ δὲν εἶναι πλέον γυνὴ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ ταπεινὴ ἀδελφή, ἐν εἶδος κλογογίαις, ἧτις ἐὰν δὲν φέρῃ ζώνην ἐκ σχοινοῦ, φέρει ὅμως καὶ τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν αὐταπαρνήσιν καὶ τὴν ταπεινοφροσύνην, ἧτις ἐπιβάλλεται εἰς τὰς ἀφιερύσασ τὴν ζωὴν των εἰς τὸ μέγα ἔργον τῆς ὑπερασπίσεως τῆς θρησκείας ἢ τῆς πατρίδος, ἀδιάφορον.

Ἐληθμόνησα νὰ σοὶ εἶπω ὅτι ἡ κ. Chant εἰς τὸ ὀλιγοήμερον διάστημα τῶν ἐτοιμασιῶν της κατώρθωσε νὰ ἐνεργήσῃ καὶ ἐν Λονδίῳ συνδρομάς, νὰ φέρῃ δὲ μαζὴ της ἑκατὸν περὶ τοῦ Ἀγγλικῆς λίρας, ἃς ἐνεχειρίσειν εἰς τὴν ἀντιπροέδρον τῆς Ἐνώσεώς μας, τὴν Α. Γ. τὴν ἡγεμονίδα Σοφίαν.

Ὅστε, ὡς βλέπεις, φίλη μου, ὄχι μόνον τὰς ὑπηρεσίας των μᾶς προσφέρουν καὶ τοὺς οἴκους των ἐγκαταλείπουν, καὶ τοὺς συγγενεῖς καὶ οἰκείους των ἀποχωρίζονται καὶ τὰς ἀναπαύσεις των χάνουν αἱ καλὰ αὐταὶ κυρίαὶ χάριν μας, ἀλλὰ καὶ τὰς ὑλικὰς βοηθείας των μᾶς προσφέρουν, ὑποβαλλόμεναι καὶ εἰς ὑλικὰς θυσίας χάριν τοῦ ἔργου μας.

ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ. — ΑΡΑΒΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

— Στῆθι ! διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλλάχ ! παῦσε νὰ κτυπᾷς τὴν κεφαλὴν σου ἐπὶ τοῦ λίθου τούτου, ὃν κατέκλυσας διὰ τῶν δακρύων σου. Πιστεύεις, ὃ ἀπηλπισμένη, ὅτι θὰ θέσης τέρμα εἰς τὴν ψυχικὴν σου λύπην, παραδίδουσα εἰς τὸν θάνατον τὸ σῶμά σου ; Ἄφρον ! διὰ τῆς καταστροφῆς τοῦ βίου σου, χάνεις τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς σου, τοῦ Θεοῦ τούτου δώρου τοῦ Πλάστου. Ἐγέρθητι, καθάρισον δι' ἐξαγνισμῶν τὰς χεῖράς σου, καὶ παρακάλεσε τὸν Θεὸν νὰ σοὶ παράσχῃ τὴν ἐγκαρτέρησιν».

Ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τοῦ Τζισέχ, οὐχὶ μακρὰν τῶν Πυραμίδων τοῦ Καΐρου, ἐλάλει οὕτω, μεθ' ὄλην τὴν ἐπιβολὴν τοῦ σχήματός του, ὁ ἰμάμης Ἀβδούλ-Κερίμ πρὸς τὴν Ζοχράν, ἧτις ἂν δὲν ἐνέπλησε τὸν ἀέρα διὰ σπαρκατικῶν κραυγῶν, θὰ ὑπελαμβάνετο ὡς σκιά.

— Συμβούλευε εἰς ἄλλους νὰ ὑπομένουν τὰ σκληρὰ κτυπήματα τῆς ἀδίκου εἰμαρμένης, εἶπεν ἡ Ζοχρά πρὸς τὸν ἰμάμην, ρίψασα ἐπ' αὐτοῦ πύρινα βλέμματα. Δὲν κρατῶ πλέον

τίποτε εις την ζωήν. Τὸ πᾶν ἀπώλεσα· τὸν σύζυγόν μου, τοὺς υἱούς μου καὶ τὴν Λεϊλάν μου, τὸν ἄγγελον ὅστις ὑπνώττει ὑπὸ τὴν πέτρην ταύτην, τὴν Λεϊλάν τὴν ἀγαπητὴν σύντροφον τοῦ πρωτοτόκου τέκνου μου, τὴν πιστὴν σύμμαχόν μου ἐν τῇ ἐκδικήσει μου. Μόνος ὁ θάνατος λοιπὸν δύναται νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν φοβερὰν ὑπερβολήν μου. Δός μου αὐτὸν τὸν θάνατον, ἂν ἡ καρδίᾳ σου γνωρίζῃ τὸ ἔλεος.

— Ἡ θλιψίς φεῦ! ἀποπλανᾷ τὸ πνεῦμά σου, καὶ σὲ κάμνει νὰ λησμονῆς τοὺς ἱερούς λόγους τοῦ Κορανίου: Ἐκεῖνος ὅστις φονεύσει πιστὸν ἔκουσίως, θὰ τιμωρηθῇ διὰ τῆς κολλάσεως: ὅπου θὰ κατοικήσῃ αἰωνίως. Ὁ Θεὸς παροργισθεὶς ἐναντίον τοῦ τὸν καταρᾶται καὶ τὸν καταδικάζει εἰς τρομερὰς βασάνους.

— Ἐν τούτοις οἱ τύρανοί μας, οἵτινες ἐθανάτωσαν τόσους πιστούς, ἀπολαύουσιν ἐν εἰρήνῃ τὰ λάφυρα τῶν πελοκρήμων θυμάτων των, ἐνῶ ἐγὼ ἡ μήτηρ καὶ σύζυγος τῶν μαρτύρων. Ζῶ ἐν τῇ ἀθλιότητι καὶ ποτίζομαι πικρίας καὶ ἀπελπισίαν. Μὴ ὀμιλῆς περὶ τῆς δικαιοσύνης τοῦ Ἀλλάχ! Κατὰ τί ἡμάρτησαν τὰ τέκνα τοῦ Νεΐλου, σεβάσμιε σείχη, ὅπως εἰ ἐρυθραὶ αὐταὶ ἀκρίδες ἔλθωσι νὰ ἐρημώσωσι τὴν εὐφορον χώραν των;

— Οἱ Ἄγγλοι, οὗ ἀποκαλεῖς ἐρυθρὰς ἀκρίδας, ὑπέστησαν τὴν ἐπίγειον ποινήν των μέχρις ὅτου λάβωσιν ἐκεῖνην, ἣτις θὰ ἐπιβληθῇ αὐτοῖς εἰς τὸν Ἄδην. Ἐκτυπήθησαν ὑπὸ τῶν μαύρων λεόντων τῆς ἐρήμου· ὄφειλον νὰ καταλίπωσι τὸ Σουδὰν δειλοὶ καὶ κατησχυμένοι, ἀφίνοντες ὅπισθὲν των βορὰν εἰς τοὺς θώας καὶ τοὺς κόρακας τοὺς μεγάλους στρατηγούς των, τοὺς καλλιτέρους ἀξιώματικούς των καὶ τριάκοντα χιλιάδας μαχητῶν των. Μὴ ἀμφιβέβησεν λοιπὸν περὶ τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ.

— Αἱ θλιψεῖς μου, τὸ πένθος μου με ἐκάμυν φεῦ! νὰ χάσω πᾶν ὅ, τι ἐναπέμενον ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐκ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ καὶ τῆς πίστεως. Ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη, καὶ τὰ ἄστρα με εὐρίσκουσι πρὸ πέντε ἡμερῶν γονυπετῆ παρὰ τὸ μνημα τοῦτο. Ἐγὼ πῆξει τὴν κατοικίαν μου ἐν τῇ πόλει τῶν νεκρῶν. Εἶμαι τόσον δυστυχὴς! Ἄ! δὲν γνωρίζεις τὴν θλιβερὰν ἱστορίαν μου, τῆς ὁποίας ἡ ἀφήγησις συγκινεῖ καὶ τὴν ἀναισθητοτέρην καρδίαν. Ἐὰν ἠδύνατο νὰ λαλῇ ἡ Σφιγξ τῆς μεγάλης πυραμίδος θὰ σοὶ τὴν ἔλεγεν. Αὕτη με εἶδεν ὑπερήφανον σύζυγον καὶ εὐτυχῆ μητέρα· ἔλαβε μέρος εἰς τὰς χαρὰς καὶ τὰς λύπας μου, ὑπῆρξε μάρτυς τῶν ἐκδικήσεων μου. Ναί, εἰς τοὺς πόδας τῆς ἐγὼ καὶ ἡ Λεϊλὰ ἐθυσιάσαμεν πλέον τῶν πενήκοντα δημίων μας. Δικαίᾳ ἐκδίκησις! Ἐβυθίσσαμεν οὕτω εἰς τὸ πένθος πενήκοντα μητέρας. Μὴ δὲν εἶχον αὐταὶ ὀπλίσει τοὺς βραχίονας τῶν υἱῶν των, ἐναντίον τῶν ἡμετέρων; Ὁ Ἀλλάχ ἐνίσχυσε τοὺς γηραιούς βραχίονάς μου καὶ ἡ ἐκδίκησις, ἣν τὸ αἷμα τῶν φίλτάτων ἐζήτει, ἐξεπληρώθη. Μὴ οἱ υἱοὶ μου θνήσκοντες δὲν μοὶ ἐκληροδότησαν τὸ καθήκον τοῦτο: «Θάνατος εἰς τοὺς τυράνους! Ζήτη ἡ πατρίς!» Τοιοῦτον τὸ ἔνδοξον τέλος πάντων τῶν ἀνδρείων.

— Τί δύνανται, φεῦ! ἡ ἀνδρεία καὶ τὸ ἀτρόμητον ἀπέκταντι τοῦ δόλου καὶ τῆς προδοσίας. Ἡ ἀπάτη ἐπροξένησε τὴν καταστροφὴν τῆς Ἀλεξανδρείας, τῆς χαριέσεως ταύτης βασιλείσεως τῆς Μεσογείου· ἡ προδοσία παρέδωκε τοὺς μα-

χητάς μας εἰς τὸ σφαγεῖον τοῦ στρατηγοῦ Οὐολσελέυ. Ἄλλ' ὁ Θεὸς εἶνε δίκαιος καὶ οἱ ἔνοχοι ἐτιμωρήθησαν.

— Ἡ τιμωρία των, φεῦ! δὲν μοὶ ἀπέδωκε τὰ φίλτατα τέκνα μου οὐδὲ τὸν ἀγαπητόν μου σύζυγον Ἀλῆν, ὅστις παρὰ τὴν ἡλικίαν του ἀνεχώρησε διὰ τὸ Σουδὰν ἵνα ἐκδικηθῇ τοὺς υἱούς του. Εἴκοσι γέροντες ὡς αὐτὸν σκληρῶς δοκιμασθέντες, τὸν ἠκολούθησαν. Παρηλθεν δύο σελῆναι ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς ἐξ αὐτῶν ἐπανῆλθεν, ἵνα μᾶς ἀναγγείλῃ τὸν θάνατον τῶν συντρόφων του ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς, ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ μεγάλου Μαχδῆ. Τότε.

— Τότε ἀπελπισθεῖσα ἐκ τῆς δικαιοσύνης τοῦ Κυρίου ἠθέλησας νὰ δικάσῃς σὺ ἡ ἴδια, ἐκθέτουσα σεαυτὴν εἰς δεινὰ ἐγκλήματα. Σοβαρὸν ἡμάρτημα, ὦ ἀδελφὴ μου! διότι ἡμέτερος κριτὴς καὶ τιμωρὸς εἶνε ὁ κύριος τοῦ Παντός. Ἦδη πρέπει νὰ ἀξιώθῃς τῆς ἐπιεικείας του διὰ τῆς νηστείας καὶ τῆς προσευχῆς.

— Πρὸ πέντε ἡμερῶν νηστεύω καὶ προσεύχομαι, ἵνα ὁ Ἀλλάχ μοὶ δώσῃ τὸν θάνατον, ἀφῶ ἀπώλεσα τὴν μόνην παρηγορίαν ἣτις μοὶ ἔμενε, τὴν Λεϊλάν.

— Ἡ Λεϊλὰ, οὐρὶ θεῖον, χαρίεσσα ὡς ἡ αὐγὴ θεωμένη ἀπὸ τοῦ ὕψους μιναρῆ. Ἐνθυμούμαι τὸ ἐπαγωγὸν ὡς αὕτῃ ἡ σελήνη πρόσωπόν της, τοὺς μελανότερους ἀπὸ τὴν καρδίαν ἄγγλου ὀφθαλμούς της καὶ τὸ εὐκαμπτον ὡς κλῶνα ἀνάστημά της. Αὕτη δύναται νὰ εὐρῇ χάριν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Μωάμεθ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν οὐράνιον συγγνώμην του.

— Αὕτη εἶνε ἀθῶα καὶ ἂν ὑπάρχῃ εἰς ἔνοχος, οὗτος εἶμαι μόνῃ ἐγὼ, διότι ἐγὼ ἠκολούθησα τὰς συμβουλὰς τοῦ βρασιλέως τοῦ Ἄδου Ἰβλὶς, καὶ τὰς ἐξετέλεσα διὰ τῆς θείας ταύτης περιστερῆς. ὦ! δύναμις μαχητικὴ τοῦ γοητευτικοῦ βλέμματός της! Ἐκάστην νύκτα ἦν ἔκρινε πρόσφορον, ἡ εὐπειθὴς αὕτη κῆρη μοὶ ἔφερον αἰχμητῶν, εἷκ τῶν ἀρχηγῶν τῶν βραβέρων αὐτῶν ὀρθῶν, οἵτινες κατέσφαξαν τὴν νεολαίαν μας, ἐλεηλάτησαν τὰ πλοῦτή μας καὶ ἐβεβήλωσαν τοὺς βωμούς μας. Οἱ ἀρχηγοὶ οὗτοι, μαγευμένοι ἐκ τῆς ἐκπάγλου καλλονῆς τῆς Λεϊλᾶς, τὴν ἠκολούθησαν κλονούμενοι, μεθύοντες ἐκ τοῦ πότου ὅσον καὶ ἐκ τοῦ ἔρωτος καὶ ἔσθονον εἰς Τζιπέχ ἐξηνητημένοι ἐκ τῆς κοπώσεως. Εὐλογημένος ὁ ἰδρύσας σε, ὦ μεγαλοπρεπὴς Πυραμὶς! Κεκορημένοι ὑπὸ τῆς γιγαντικῆς σκιᾶς σου, προστατευόμενοι ἐκ τοῦ πιστοῦ φύλακός σου τῆς Σφιγγός, ἠδυνήθημεν μόναι νὰ ἐκδικήσωμεν πλέον ἢ πενήκοντακίς τὸν θάνατον τῶν ἀγαπητῶν μας. Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς βδελυρᾶς στρατιᾶς, οἵτινες ἠλπίζον νὰ ἀπολάσσουν ἠδυπαθεῖς τέσπεις ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς ἀπαραμυθῆτου χήρας τοῦ υἱοῦ μου, ἀπώλοντο ἀθλίως. Διὰ τῆς λευκῆς χειρὸς τῆς προσέφερον αὐτοῖς ποτήριον πλήρες εὐώδους ποτοῦ, ὅπερ ἐκεῖνοι ἐπινον ἀνυπόπτως καὶ ἐπιπτον ἀδρανεῖς πρὸ τῶν ποδῶν μας βεβουλισμένοι εἰς βελὸν ὕπνου. Μετὰ τὸ σχοινίον τοῦτο ἀπεπνίγαμεν τοὺς ἐχθρούς μας. Ἡ ἔρημος εἶνε τόσον μεγάλη καὶ ὁ Νεΐλος τόσον βραχὺς!

Ὁ τελευταῖος ἀξιώματικὸς ὃν μοὶ ἔφερον, ἦτο ὀλιγώτερον μεθυμένος τῶν ἄλλων; Δὲν γνωρίζω. Ἄλλ' εἰς τὴν πρώτην σύσφιγγιν τοῦ σχοινίου ἠγέρθη καὶ ὀρμήσας ὡς μανιώδης ἐπὶ τῆς Λεϊλᾶς, τὴν ἐπνίξε διὰ τῶν χειρῶν του. Ἀπὸ τῆς ἀπαισίας ἐκείνης νυκτὸς δὲν ἐγκατέλειψα τοῦτο τὸ μνημα, εἰς τὸ

ὅποτον τὴν ἐθάψαμεν καὶ παρακαλῶ τὸν Ἀλλάχ καὶ τὸν προφήτην του, καὶ τὸν Σατανὰν καὶ τοὺς ἀνθρώπους νὰ μοὶ δώσωσι τὸν θάνατον, διότι ἀπολέσασα τὴν Λεϊλάν, ἀπώλεσα τὴν χαρὰν τῆς ἐκδικήσεως, ἣτις με ἐκάμυν νὰ ὑποφέρω τὴν ζωήν.

— Μὴ ζῆτει τὸν θάνατον, εἶνε εὐχὴ ἀνοσία· παρακάλει τὸν Ἀλλάχ νὰ σοὶ παραχωρήσῃ τὴν χάριν, νὰ ἴλῃς μετ' οὐ πολὺ τὴν πατρίδα σου ἀπελευθερωμένην τῶν τυράνων των. Προσπάθησε νὰ ζήσης μέχρις ἐκεῖνου τοῦ χρόνου.

— Δὲν δύναμαι... ἀσθάνομαι ὅτι ἀποθνήσκω... εἶπεν ἡ Ζοχρὰ πειρωμένη ἀσθενῶς νὰ ἐγερθῇ καὶ εἶτα καταπεσοῦσα ἐξηνητημένη:

— Προσευχήθητι ὑπὲρ ἐμοῦ, σεβάσμιε ἱμάμη, εἶπε καὶ ἐξέπνευσεν.

Ὁ Ἀβδούλ Κερίμ τότε, γονυπετήσας παρὰ τὴν νεκράν, προσηχηθῆ οὕτω:

«Κίριε! ὅταν ἡ ψυχὴ τῆς δυστυχῆς ταύτης, φέρουσα τὰ βάρη τῶν παρηγομιῶν της παρουσιάζῃ ταπεινῶς ἐνώπιόν σου, τρέμουσα μὴ τιμωρηθῇ διὰ τὰς ἀμαρτίας, ἄς γνωρίζεις, ὅτι διέπραξε, μὴ ἀποθῆσθαι αὐτὴν ὦ! ὑπέρτατε Κύριε μου, ἀλλὰ χορηγήσον αὐτῇ τὸ ἔλεος καὶ τὴν συγγνώμην, ἣν διακαίουνται αἱ μητέρες καὶ σύζυγοι τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰσλάμ Ἀμήν».

(Abou Naddara)

Μαρίκα Κ. Φιλιππίδου.

ΠΩΣ ΟΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΕΝΤΟΜΑ

Ἐὰν τὰ ἔντομα δὲν ὀμιλοῦν, δὲν ἐκφράζουσι ὅμως ἄρα γὰρ τὴν φλέγουσαν ἔντασιν τῆς ζωῆς, ἣτις εὐρίσκεται ἐντὸς των; Δὲν ὑπάρχει ἴσως ἂν ἐν τῷ κόσμῳ ἐκφρατικώτερον καὶ ζωηρότερον μεταδίδον τὰ αἰσθημάτα του, ὅσον τὸ ἔντομον. Ἀλλὰ συνεννοοῦνται μεταξὺ των. Ἀποτελοῦν κόσμον ἴδιον, συνεννοούμενον μόνον εἰς ἴδιον κύκλον, εἰς ἴδιαν γλῶσσαν, ἣτις ἠδύνατο νὰ ὀνομασθῇ γλῶσσα τῶν χρωμάτων καὶ τοῦ φωτός.

Διὰ τὰς κοινὰς ἐν τούτοις συνεννοήσεις ἐν εἶδος ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου λαίτουργεῖ ὑπὸ τὰς κεραίας των. Εἰς τριγμὸς ἀνεπαίσθητος διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἀκοήν, ἐπιτηδεῖως ἄλλοι οὐμένος καὶ ἐναλλασσόμενος ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον τῆς κοινῆς συνεννοήσεως. Ἄλλ' αἱ συνδιαλέξεις των αἰ ἐπίσημοι, αἰ ἐκδηλοῦσαι αἰσθημάτα ἀγάπης, φίλτρου, τρυφερότητος, στοργῆς γίνονται διὰ τῆς ἐναλλαγῆς τῶν χρωμάτων, μετὰ τὰ ὅποια τὸ μικρὸν σῶμά των σπυρρίζεται καὶ αἰ πτέρυγές των ἐπενδύονται καὶ ἡ πτήσις των γίνεται ἐλαφροτέρα.

Ὀμιλοῦν διὰ τῶν λαμπρῶν αὐτῶν ἱερογλυφικῶν χρωμάτων, δι' ὧν ζωγραφίζονται μετὰ πλέον παράδοξον σχέδιον, μετὰ τὴν πλέον φιλάρεσκον στολήν, ἣν ἡ φύσις κατώρθωσε νὰ ἐπινοήσῃ. Ὀμιλοῦν τὴν γλῶσσαν τοῦ φωτός, τινὰ δ' ἐξ αὐτῶν ἀποκαλύπτουν τὴν δικαίουςαν τὰ στήθη των φλόγα δι' ἀληθῶν φωτεινῶν σπινθήρων.

Εἰς τὰ φῶτα καὶ τὰ θαυμάσια αὐτὰ χρώματα καταναλίσκουν τὴν ζωὴν των μεγαλοπρεπῶς, βασιλικῶς, ὡς ὁ σπάταλος ἄνθρωπος ὁ ἀσωτεύων τὸν πλοῦτον του καὶ ἀποθνήσκων βραδύτερον ἀπὸ ἐξάντλησιν καὶ ἀπὸ πείναν. Εἶναι οἱ

θαυμασιώτεροι τοῦ κόσμου ἐπικουροῖσι. Σήμερον ἡ ζωὴ μετὰ τὴν λάμψιν καὶ τὰς φωτεινὰς ἀκτίνάς της αὐριον ὁ θάνατος μετὰ τὸ σκοτὸς καὶ τὴν ἀνυπαρξίαν. Ἄς λάμψῃ λοιπὸν εἰς τὰ μικροσκοπικὰ σώματά των ὁ χρυσὸς καὶ ὁ σμάραγδος, ὁ σάπριος καὶ τὰ μεθυστικὰ ρουβίνια Ἄς ἀκτινοβολήσῃ ἄς πλημμυρῆσῃ, ἄς ἀναλυθῇ εἰς χεμιάρρους φωτὸς ἡ πυρετώδης ζωὴ, ἡ ὑπερεκχειλίζουσα ὑπαρξίς, ἡ δικθεομακίνοσα καὶ ἀναρπύγουσα τὰ ἀπείρους μεγάλα ἐν τῇ ἀπείρῳ σμικροτητί των ὅ, τι ταῦτα.

Οὐδὲν μουσεῖον ὅσον πλουσίας συλλογὰς καὶ ἂν ἔχη εἰς τὴν διάθεσίν του, οὐδεμία ἐντομολογικὴ πινακοθήκη θὰ δυνηθῇ ποτε νὰ περιλάβῃ τὴν θαυμασίαν, τὴν ἀπερίριστον ποικιλίαν, δι' ἣς ἡ φύσις ἠθέλησεν ὡς καλὴ μὴ-τη νὰ προικίσῃ τὰ μικρὰ ἔντομα. Ὅντα παράδοξα, θαυμαστὰ τερατάκια μετὰ πύρινα πτεοῦ, μετὰ θώρακας σμικρογλίνοους, περιβεβλημένα μετὰ πολυπύθητον ἐκ μίλτου ἔνδυμα, ὀπλισμένα μετὰ παράδοξον πανοπλίαν, ὅσον λαμπρὰν τόσον καὶ τρομερὰν, μετὰ ἕπλα ἐκ χάλυβος σκοτεινοῦ, ἐκ χρυσοῦ ἀπεξεσμένου, μετὰ μικροὺς ὡς βελουδίνοους κορσπούς, ἢ ὡς ἐκ φαιῶς μεταξῆς κόμβους. Ἄλλα μετὰ ἔνδυμα ὡς ἐξ ἐρυθροῦ χρυσοποικίλου βελούδου, ἄλλα ὡς ἐξ ἀπαστραπτόντος κυανοῦ λίθου, ἄλλα μετὰ ραβδώσεις μεταλλικὰς, ἄλλα μετὰ τετράγωνα καὶ πολύγωνα σχέδια καὶ ὡς ἐκ χρυσοῦ δικτυωτοῦ περιβήματα πολύτιμα.

Ἐπὶ τὰς ἀπὸ αὐτῶν τινὰ, ἄτινα φαίνονται λέγοντα:

Ἡμεῖς μὲν ἐν τῇ μικρότητι μας ἀντιπροσωπεύομεν τὴν φύσιν ὅλην. Ἐὰν φθίση θὰ ἀνέλθωμεν ἡμεῖς ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ κόσμου καὶ θὰ ἀναπαραστήσωμεν πᾶσαν ἐκλιπούσαν ὑπαρξίαν. Τί θέλετε; Πολύτιμα γουαρινὰ; ἰδοὺ μνηωταὶ, ἄς οὐδεμία αὐτοκράτειρα Ρωσὶς ἔφερῃ ποτε. Θέλετε πτέρυγας; Ἰδοὺ χρυσὰ καὶ ἀδαμαντοπεπασμένα, τὰς ὁποίας οὕτε ὠνευεῖσθαι καὶ τὰ ὠραιότερα ἐτι τῆς δημιουργίας πτηνά. Θέλετε φυλλώματα πολύχροα ἰδοὺ καὶ πάλιν ἡμεῖς· θέλετε δάσος, θέλετε χλόην, θέλετε στελέχη φρυτῶν καὶ κορμούς δένδρων; τὰ πάντα μιμούμεθα, πρὸς πᾶσαν τὴν φύσιν ἀφομοιούμεθα. Ἰδοὺ λάβετε τὸν κλῶνον αὐτόν. ὦ! τί φοβιᾶτε; ἠπατήθητε. Εἶναι ἔντομον.

Ἐλθεθὰ ἡ φύσις ἡ λάλος, ἡ φύσις ἡ ὠραία, ἡ φύσις ἡ γαργαλικὴ καὶ περικλείουσα εἰς τὴν μικρὰν ὑπαρξίαν τὸ ἀπείρανον μεγαλεῖον ὅλης τῆς δημιουργίας.

(Κατὰ τὸν Michelet)

Μαριάνθη Ἠλιοπούλου

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΕΩΣ

Ἡ περίοδος αὕτη τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ ἔτους ἐξασκεῖ ἀναντιρρήτως ἐρεθιστικὴν τινὰ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς οἰκονομίας τοῦ σώματός μας. Ἡ ἀνοιξίς ἐπιταχύνει τὴν θρεπτικὴν μας κίνησιν, ἐπενεγοῦσα δραστηκώτατα ἐπὶ τῶν ὀργανικῶν μας δυνάμεων. Τὸν Ἀπρίλιον τὸ αἷμα βράζει, ὡς λέγουσι κοινῶς, καὶ ἡ ἐκφραξίς αὕτη ἀποδεικνύεται ἀληθῆς, ἐὰν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἐξάψεις καὶ αἱ συμφορήσεις τοῦ αἵματος καὶ αἱ αἰμορραγίαι τῆς ρινός, αἱ ὁποῖαι φθάνουν εἰς μεγάλην ἔντασιν κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτήν. Ἡ ὄρεξις τὴν ἀνοιξίαν ἐξασθενεῖ καὶ ὁ στόμαχος ζητεῖ ὀλιγωτέραν δόσιν τροφῆς.

τίτλος οὗτος εἰς τὴν γλῶσσάν μας προδίδει σέβας καὶ τρυφερότητα συγχρόνως. εἶναι δὲ καὶ δημοκρατικώτατος. χωρὶς νὰ εἶναι χυδαῖος. Διὰ τοῦτο θὰ τὸν μεταχειρίζομαι εἰς τὴν μεθ' ὑμῶν ἀλληλογραφίαν μου.

Δέξασθε, κυρίως, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς μετὰ σεβασμοῦ συμπροθέσεώς μου.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ

Φιδὲ γλύκισμα. Βράσατε 100 δρ. φιδὲ μὲ 1 ὀκ. γάλα. Ρίψατε 150 δρ. ζάχαριν, κτυπήσατε ἐξ αὐτὰ καὶ ρίψατέ τα εἰς τὸ μίγμα σας καὶ προσθέσατε κανέλλαν ἀρκετὴν ψιλήν. Βουτυρόσατε καὶ ρίψατε μέσα τὸ μίγμα σας. Ὅταν εἶναι ἕτοιμον γαρνίρετέ το μὲ πελάτῃ γλυκὸν καὶ σερβίρετε.

ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ
ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Ἀπὸ 30 Μαρτίου μέχρι 5 Ἀπριλίου.

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων δρ. 20,000. Ὁ βαρόνος Kunt Omskolu δρ. 171 Αἰ δεσ Ν Μπουφίδου ἐξ Ἀλεξανδρείας δρ. 50. Αἰ δεσ Ζ Κωνσταντινίδου ἐξ Ἀλεξανδρείας δρ. 85 20.

Παρακαλοῦνται θερμῶς αἱ κ. κ. συνδρομητρίαι αἱ καθυστεροῦσαι μέχρι σήμερον τὰς συνδρομὰς των νὰ σπεύσουν ἐπὶ τέλους νὰ ἀποστείλουν αὐτάς. Τὴν αὐτὴν παράκλησιν ἀπευθύνομαι καὶ πρὸς τὰς κ. ἀνταποκριτρίαις ὡς καὶ πρὸς τοὺς κ. ἀνταποκριτάς μας νὰ ἐπισπεύσουν τὴν εἰσπραξίν καὶ ἀποστολὴν τῶν καθυστερουμένων, διότι ἡ ἀταξία αὐτῆ τῶν εἰσπράξεων καταντᾷ ἀνυπόφορος

— Σὰς πιστεύω, τῷ εἶπον, τείναται αὐτῷ τὴν χεῖρα μου.

Τὴν αὐτὴν ἐσπέραν ἐζήτησεν ἐπισήμως εἰς γάμον τὴν Λουίζαν.

Δὲν θὰ ἐνδιατρίψω ἐπὶ τῶν ἡμερῶν, αἵτινες ἐπικολούθησαν αἱ προετοιμασίαι τῆς προικῆς, ἡ ἐκλογή τῶν γαμηλίων δώρων, τὴν ὁποίαν ἐπεφορτίσθη, μοὶ παρεῖχον συνεχεῖς προφάσεις, ἵνα ἀπουσιάζω ἀνεπίδεικτως καὶ ἀφίνω συχναίως μόνος τὰς δύο ταύτας νεαρὰς ὑπάρξεις. Ἐπεστάτουν μόνη μου εἰς τὴν τακτοποίησιν τοῦ διαμερίσματός των καὶ ἐπηγρύπουν ἐφ' ὅλων τῶν λεπτομερειῶν μὲ μητρικὴν φροντίδα. Χάρις εἰς τὴν ἐλευθερίότητα τοῦ θείου μου, προητοίμασα διὰ τοὺς νέους συζύγους φωλεὰν θαυμασίας κομψότητος· δὲν ὑπῆρχε σχῆμα καὶ χρῶμα ὠραιότερον, τελειότερον καὶ ἀρμυρικώτερον τῶν τοῦ διαμερίσματος αὐτῶν.

Ἐν τούτοις πολλάκις, ὅποτε οἱ ἐργάται, συνωθούμενοι περὶ ἐμοῦ, περιέμενον καὶ ἐξετέλουν τὰς διαταγὰς μου ἡσθάνομην τοὺς ὀθαλμούς μου πλήρεις δακρύων. Συχνὰ ἐπίσης, ὅτε ἀπηυδνημένη ἐκ τῶν φροντίδων μετέβαινον ν' ἀναπαυθῶ πλησίον τῆς Λουίζης καὶ τοῦ Ροβέρτου, ἐδοκίμαζον ἐν τῇ καρδίᾳ μου πικρὰν θλίψιν, καταλαμβάνουσα αὐτοὺς ἀπροσδοκίως κεκλιμένους ἡδέως τὸν ἕνα πρὸς τὸν ἄλλον καὶ ὁμιλοῦντας χαμηλοφώνως. Καὶ ὅμως ὁ Ροβέρτος οὐδόλως ὑπεκρίνετο πλησίον τῆς πάθος, ὅπερ ἀναμφιβόλως δὲν ἡσθάνετο ἀκόμη. Ἀλλὰ τῇ ἐδείκνυεν εὐλαβῆ τρυφερότητα· ἡ Λουίζα ἦτο εὐτυχής, ἡγνόει ἐν τῇ ἀθωότητι αὐτῆς ὅτι ἐρῶσα ἡδύνατο δι' ἄλλων βλεμμάτων καὶ δι' ἄλλης γλώσσης νὰ ὁμιλῇ. Ἐγὼ δὲ κατέβαλλον πᾶσαν φροντίδα διὰ νὰ περιστείλω ἐνίοτε τὴν ἀδυναμίαν, ἥτις ἀπροσδοκίως μὲ ἀπεθάρρυνε. Μεταξὺ τοῦ Ροβέρτου καὶ ἐμοῦ τὰ πάντα εἶχον λησιμονηθῆ· αἱ σχέσεις ἦσαν ὅποιαι ἔπρεπε νὰ ὦσι φιλόστοργοι καὶ εὐκρινεῖς. Ὁ

Plus de Cheveux blancs !

EAU SALLÈS

CETTE EAU

SANS RIVALE

PROGRESSIVE OU INSTANTANÉE

Rend aux Cheveux, gris ou blancs, et à la Barbe, leur couleur primitive • BLOND, CHATAIN, NOIR.—Une ou deux applications suffisent, sans préparations, ni lavage.

Produit inoffensif.—RESULTAT GARANTI.

50 Années de Succès !

Parfumeur-Chimiste, 73, Rue Turbigo, PARIS.

ΤΣΙΚΟΛΑΤΑ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

Ἡ Παγκοσμίου φήμης τσικολάτα Παυλίδου εἶναι τὸ λεπτότερον καὶ ἡδύτερον πρόγευμα, ἀνωτέρα ἀσυγκρίτως τοῦ καφέ ὡς μὴ βλάπτουσα ποσῶς τὰ νεύρα, ἀλλ' ἀπεναντίας δυναμόνουσα ταῦτα. Εἶναι ἡ δυναμωτικώτερα καὶ θρεπτικώτερα τροφή ὡς περιέχουσα ἐν μεγάλῃ ἀναλογίᾳ πάντα τὰ πρὸς θρέψιν ἀπαιτούμενα συστατικά.

Πωλεῖται ἀντὶ 5 δραχ. ἡ ὁκτὴ ἢ δὲ βανίλλιας δρ. 6.60 καὶ ἐκάστη ὁκτὰ ἀρκεῖ διὰ τριάντα καὶ πλέον μεγάλα προγεύματα.

ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ Κ. ΚΑΡΑΣΤΑΜΑΝΗ

Καὶ πάλιν ἡ κ. Σπάρτη Καρασταμάτη κάμνει θαύματα εἰς τὸ νέον ἐργασασίον τῆς, τὸ ἀπέναντι τῆς Βουλῆς περικαλλῆς μέγαρον, εἰς τὸ ὅποτον ἦτο ἄλλοτε ἡ Γράπεζα Κων/πόλεως.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ ἑσχάτως νυμφευθέντος υἱοῦ τῆς μετὰ περικαλλοῦς τοῦ Αἰγίου κόρης, τῆς δος Ἀσημακοπούλου, ἑθαυμάσθησαν καὶ πάλιν παρὰ τῶν κυριῶν τῶν Ἀθηνῶν διὰ τὰ ὠραία μεταξωτὰ ὑφάσματα, τὰ διὰ φορέματα γαμοῦ καὶ ἐσπερίδων, τὰ ἀτλαζωτὰ καὶ χρυσοῦρα ὡς καὶ αἱ δι' ἐπιπλα πλούσιοι στόφαι καὶ αἱ écharpes αἱ χρυσαὶ καὶ τὰ ὠραία μεταξίνα μανδύλακια, εἰς τὰ ὅποια καὶ πάλιν, κατὰ ὠραῖον ἔθιμον τῆς οἰκογενείας Καρασταμάτη ἦσαν δεδωμένα τὰ προτερήμενα κομψέτα τοῦ γάμου.

γλαῖος εἶχεν ἀποφασισθῆ διὰ τὴν 20ην Ἰουλίου· ἐζήτησαν μὲ ὄλην τὴν ἐπιθυμίαν μου τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐλπίζουσα εἰς τὸ ἀδιόρθωτον τοῦ πράγματος νὰ ἐπανεύρω τὴν γαλήνην. Τέλος ἔφθασεν ἡ ἀναμενομένη ἡμέρα. Ἐνέδυσά τὴν Λουίζαν μόνη μου, ἐστόλισά τὴν νυμφικὴν αὐτῆς ἐσθῆτα μὲ κύματα τριγύπτων καὶ ἔθεσα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς τὸ νυμφικὸν διόδημα. Οὐδέποτε τὴν εἶχον ἴδει τόσον ὠραίαν. Μετέβημεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Δὲν θὰ δοκιμάσω νὰ διηγηθῶ τί ὑπέφερα κατὰ τὸ διάστημα τῆς θρησκευτικῆς τελετῆς. Αἱ θλίψεις αὐταὶ ὑπερβαίνουσι πᾶσαν περιγραφήν. Ὁ ἐθουσιασμός, ὅστις μὲ εἶχεν ὑποστηρίξει μέχρι τοῦδε, ἀφῆνης κατέπεσε καὶ εὐθέην ἀποτόμως ἐνώπιον τῆς πραγματικότητος. Ἡ ἀταραξία τοῦ Ροβέρτου, ἡ ἀπαθὴς καὶ ὑπερήφανος αὐτοῦ μορφή μὲ ἡρέθισε, θὰ ἐπεθύμουσ νὰ διακρίνω ἐν αὐτῷ ἔχνος τι δισταγμοῦ, σκιάν τινα θλίψεως. Ἡθελον ἡ Λουίζα νὰ μὴ ἀγνοῇ τί ἔπραξα δι' ἐκείνην· κατηγόρουν ὅλον τὸν κόσμον. Γουνοπετῆς, μὲ τὴν κεφαλὴν ἐντὸς τῶν χειρῶν μου, ἐφαινόμην προσηγομένη, ἐνθ' ἔπασχον ὅσον ποτέ.

Καὶ ἐν τούτοις ὁ γάμος οὗτος ἐτελεῖτο ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς χαρᾶς καὶ ὑπὸ τὰς εὐλογίας τοῦ ἱερέως. Ὁ Θεὸς δὲν παρενέβη διὰ νὰ τὸν ἐμποδίσει, ὁ ἥλιος ἐξηκολούθει νὰ ἐκπέμπῃ ἐφ' ἡμῶν ἀνά κύματα τὰς ἀκτίνάς του καὶ οὐδεὶς ὑπόπτειε τι κακόν.

Τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας διέρρευσε μὲ τὰς προετοιμασίας τοῦ χοροῦ διὰ τὴν ἐσπέραν. Παρὰ τὴν προκεχωρηκυῖαν ὥραν τοῦ ἔτους, ἡ Λουίζα κατάρθωσε νὰ συναθροίσῃ περὶ αὐτῆς ὅλας τὰς φίλας τῆς καὶ οἱ προσκεκλημένοι ἦσαν πολυπληθεῖς. Ἡ Λουίζα ὑπὸ τοὺς ἀδάμαντας, οὓς ἐφόρει, εἶχε λάμπιν ὑπερφυσικὴν, τὸ βλέμμα καὶ τὸ μειδιάμα τῆς ἐσπινθηροβόλου. (Ἀκολουθεῖ)